

ET TEATRALSKE MØDE MED EN

I tre containere på Halmtorvet opføres teaterstykket 'Pretty Woman A-S' med en rigtig prostitueret i hovedrollen. Ikke fordi instruktørerne vil give publikum et ordentligt skud socialrealisme, men fordi den almindelige dansker skal have mulighed for at møde en prostitueret, se mennesket bag og forholde sig til det.

PRETTY VIRKELIG

CAMILLA HØY-JENSEN OG JONAS PRYNER ANDERSEN (FOTO)

For 18 år siden sad kvinder – og mænd – i alverdens biografteater og sukkede rørstrømsk, da rigmanden Edward Lewis faldt for den gade prostituerede Vivian Ward i filmen 'Pretty Woman'.

Yndigt var det, når Richard Gere smilede sit charmesmil og overrumplede Julia Roberts i et skumfyldt badekar, mens hun iført høreboffer og gul walkman sang Prince. Og lykkeligt endte det, da han i sin limousine kørte ud i slumkvarteret for at hente hende. Hollywoodfilmen havde godt nok ikke meget med virkeligheden at gøre, men den var drønromantisk, og vi åd den råt.

Nu har de to danske instruktører Tue Biering og Jeppe Kristensen samlet den gamle film op fra arkiverne for at genopføre den som et teaterstykke. Det er stadig tro mod den originale sukkersøde handling, men med én væsentlig forskel. For hovedrollen som Vivian Ward spilles ikke af en rødhåret hollywoodstjerne med et stort grin, men af en vaskeægte dansk gade prostitueret. Købt fra gaden, samme aften som forestillingen spiller.

»Vi bruger en gade prostitueret i stykket, fordi vi gerne vil give den del af vores verden et menneskeligt ansigt. De prostituerede er jo meget synlige i gadebilledet, men det er, som om man alligevel ikke rigtig ser dem. De er mest et emne, der diskuteres mellem politiske aktører. Men i det øjeblik du sætter en prostitueret på teaterscenen, så bliver du som almindelig dansker nødt til at forholde dig til hende på en helt ny måde«, mener Tue Biering, der sammen med sin mangeårige instruktørmakker, Jeppe Kristensen, har sat forestillingen 'Pretty Woman A-S' op i tre containere på Halmtorvet.

De to instruktører har begge boet på Ve-

sterbro i nogle år og møder derfor prostituerede daglig.

»Og når man går forbi dem hver dag på gaden, hvor de spørger en, hvad man har lyst til – så blev det på et tidspunkt indlysende for os, at vi faktisk havde lyst til, at de spillede teater«, fortæller Jeppe Kristensen.

Tue Biering kan også huske fornemmelsen af at gå ned ad Istedgade og passere de prostituerede uden at se dem.

»Man kigger lige ud i luften, når man går forbi, og når man så tror, de ikke ser det, kaster man lige et blik for at se, hvordan de ser ud. Det må være vildt frustrerende at blive passeret af så mange mennesker daglig, som lader, som om de ikke ser dig. Vi har alle sammen brug for et ansigt. Grundlæggende er det det, teater går ud på – at give ansigt til dem, du ellers ikke ville se. Og det er det, vi gør«.

Godt stof

Tidligere har de to rodet op i den danske teaterforståelse, da de i Turbinehallerne i 2006 outsourcete arvesølvet 'Elverhøj' til lavtlønnede skuespillere fra Bangladesh for at tage pulsen på det globale marked. Og nu prøver de grænser af ved at hive gaden folk ind på scenen for at spille skuespil. Ikke fordi de har en speciel lyst til at provokere, de kan bare godt lide at lave ting, der betyder noget og rykker dem selv, siger Jeppe Kristensen.

Og så er prostitution grundlæggende godt stof for teatret, mener Tue Biering:

»På overfladen handler mødet mellem kunden og den prostituerede jo om noget så simpelt som sex. Men det er faktisk i sig selv et lille stykke teater, med faste replikker og kostumer. Et stykke teater, der handler om magt og penge – og om vores trang til at føle, at vi er særlige, at vi bliver set og elsket. Og så handler mødet selvfølgelig også om triste forhold som narkotika og svigt. De ting tilsammen gør det til interessant på scenen«.

Ikke følellesporno

Derfor begyndte de for lidt over et år siden at kontakte folk i prostitutionsmiljøet for at se, om ideen lod sig gøre. Om man på nogen måde kunne sætte 'Pretty Woman' op og få en gade prostitueret til at spille hovedrollen? Oftest blev instruktørerne mødt af smil og bemærkninger om, at det var en vanvittig ide, som aldrig ville kunne realiseres, men med hjælp fra en eks prostitueret, som har gødet jorden for dem i miljøet, har de nu høje forventninger til, at projektet vil lykkes.

Helt sikre kan de dog ikke være, før alle 21 forestillinger er overstået, da en del af



Grundlæggende er det det, teater går ud på – at give ansigt til dem, du ellers ikke ville se. Og det er det, vi gør

forestillingens præmis er, at de hver aften skal på gaden og købe en ny gade prostitueret til at spille en times teater. Hvor meget de betaler for ydelsen, vil de ikke ud med, men de betaler 'gadeprisen', så den prostituerede ikke taber noget på at være med.

Selve handlen forgår ved, at en assistent går hen til et fast opsamlingspunkt klokken 20. Hvis der står mange, er der udvælgelse, men hvis der ikke står nogen, bliver forestillingen aflyst, og publikum får refunderet deres penge.

»Men vi har en ret god fornemmelse af, at det nok skal lade sig gøre«, spår Jeppe Kristensen.

Netop det setup med at købe en prostitueret hver aften til at spille skuespil har vakt røre i medie- og kulturkredse. De to instruktører er blandt andet blevet kritiseret for at lave følellesporno og udstille de prostituerede. En kritik, som de havde ventet, men ikke er enige i. De synes ikke, de laver social pornografi.

»Det er folk, der ikke aner, hvad det drejer sig om, der siger det. Nogle har endda sagt, at de prostituerede skulle få brug for krisehjælp bagefter, men det er mere publikum, der får brug for krisehjælp. Vores hovedrolleindehavere har været udsat for så meget mere, end vi overhovedet kan forestille os – så at de er med i vores teaterforestilling er altså ingenting, i forhold til hvad de ellers oplever«, siger Tue Biering.

Instrueres via øresnegl

Udefra ser de tre blå containere placeret på torvet mellem Station City og Kødbyen ikke ud af meget, men træder man de to skridt op og indenfor, åbner der sig en lille, forunderlig teaterverden.

Her er der dæmpet belysning og romantisk klavermusik i højtalere. Langs væggene står stofbelagte stole stablet klar og venter på deres publikum. En enkelt række er allerede stillet op, og der sidder Tue Biering og Jeppe Kristensen, mens de dirigerer de sidste prøver inden premieren. Foran instruktørerne er kulissen – et hotelværelse med lyserøde gardiner, lyserøde puder, dobbeltseng med froteret sengetæppe og lyserøde blomster.

Stykkets mandlige hovedrolleindehaver Anders Mossling og en ung pige, der er stand-in som Vivian, spiller sig igennem scenen, hvor Edward overrasker Vivian med en halskæde, mens en tredje karakter er stykkets fortæller, der med henført stemme indfører publikum i handlingen. Når det på lørdag er den ægte vare, der skal fremføres, vil en gade prostitueret i rollen som Vivian have en øresnegl i øret og blive instrueret af en skue-

FIKTION OG VIRKELIGHED.

Publikum sidder bag en glasvæg og kan både følge med på scenen og på en række tv-skærme. Undervejs bliver skuespillerne filmet, og den utrænede hovedrolleindehaver bliver guidet via øresnegl. Når kunden Edward og luderer Vivian skal ud at rejse, må skuespiller Anders Mossling og hans medspiller stå foran en blue screen. Ved prøven spillede statisten Sanna Albjørk rollen som Vivian.



spiller – men hun vil ikke kende manuskriptet i forvejen.

Det kræver lidt ekstra af Anders Mossling, men han er ikke bange for at spille med en, der ikke kender replikkerne på forhånd.

»Nej, jeg må bare vente på hende og tage det, som det kommer«.

Og det uforudsigelige er da også en tænkt del af forestillingen, fortæller Tue Biering.

»Altså, når man flytter teatret ind i den her virkelighed, så er det jo på nogle andre præmisser. Hvis Vivian for eksempel lige har fixet eller har abstinenser, så vil det jo give en anden forestilling, men det er de vilkår i den situation, vi har bragt os selv i. Men til hver prøve taber vi kæben over, hvor skidegode de er. De har et helt særligt forhold til 'Pretty Woman'-historien«, siger instruktøren.

En filmoftagelse

For publikum er stykket en flerdimensionel oplevelse. Kulissen er nemlig indram-

